

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXXXIV. De Sedata maris tempestate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

Et
tur
8.
ita
Sic
Gr
tib
ne
nib
in
lic
est
ille
Ma
non
[us]
fu
cia
flu
Sa
vi
ct
ne
lun
qu
ru
pu
per
dis
tin
go
Et

Et omnibus secuti sunt eum. v. 11. Sicut quatuor Discipuli ex navibus & piscibus sibi nihil juris ac dominiij reservârunt, sed omnia socijs, ac domesticis reliquerunt; sicut jam in prima Vocatione omnia deseruerant, solummodo ad usum & exercitium piscatoriae suæ artis quandoque revertentes (uti etiam post Resurrectionem Christi. Joan. 21. leguntur reversi esse) ita etiam ex captura hominum nihil nobis reservare debemus, non remunerationem, non gratitudinem, non laudem, non plausum captantes, sed Christum sequentes, ac cum S. Paulo ad Phil. c. 1. v. 21. ex animo dicentes: *Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.* Nempe in hac vita sufficit mihi ejus Beneplacitum, & Gratia: finita autem hujus vitæ navigatione & piscatione, nempe subductis in terram navibus, & relictis omnibus, quæ in terra habuimus, sufficit mihi per mortem sequi Christum in Cælesti Gloria.

MEDITATIO CCXXXIV.

De Sedata maris tempestate.

Matth. 8. Marc. 4. Luc. 8.

PUNCTUM I. Cùm Christum in deserto, quò orandi gratiâ summo manè secesserat, turbæ requisivissent, & invenissent, teste Luca c. 4. v. 42. non passus est ab illis, quantumvis rogantibus, se detineri, quò minùs reliquam Galilæam peragraret, ut supra meditati sumus. Aliquando itaque à Discipulis transfretum se vehi jussit: *Et ipse ascendit in naviculam, & Discipuli ejus, & ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. Et navigantibus illis obdormivit.*

Et

Et descendit procella, & venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. Luc. 8. v. 22. S. Matthæus c. 8. v. 24. inquit: *Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat.* Sic etiam illi, qui Christum in Anima sua, utpote in Gratia constituti, præsentem habent, à descendentes (id est, per providentissimam DEI Dispositionem sibi evenientibus) adversitatibus, & tentationibus nunquam securi sunt, sed quamdiu in vita sunt, in mari sunt, tempestatibus obnoxio; solique Christo licet dormire, ac securo esse. Quàm facile tamen est, dormientem à somno excitare; tam facile est, ab illo opem impetrare: proinde imitemur Discipulos Marc. 4. v. 38. *Et excitant eum, & dicunt illi: Magister, non ad te pertinet, quia perimus?* Et Matth. 8. v. 25. *Et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus.*

PUNCT. II. In prædictis verbis duo ponderanda sunt. Inprimis magnam nobis ingenerant Fiduciam illa verba: *Ad te pertinet.* Nam utique ad Christum pertinet, ne pereamus; quia pro Salute nostra Sanguinem suum fudit, & infinitum pretium persolvit: ad ipsum etiam pertinet, ne Honore DEI neglecto, à Servitute ipsius deficiamus; itaque in tentatione constitutus cum Fiducia dic ex Psalmo 12. v. 5. *Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus: prævalui adversus eum.* Alterum, quod ex priori consequens est, ne in tentatione pusillanimes, ac nimis timidi statim dicamus: *quia perimus*: mox enim à Christo ob similem timorem, ac diffidentiam in DEVM reprehensi sunt Discipuli: *Quid timidi estis? necdum habetis fidem?* Marc. 4. v. 40. Tu ergo pulso metu nimio, confide DEO, certò promittenti

ti

ti Ps. 90. *Clamabit ad me, & Ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.*

PUNCT. III. *Tunc surgens imperavit ventis, & mari: & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: qualis est hic; quia venti & mare obediunt ei? Homines, qui hoc dixerunt, erant illi, qui in alijs navibus communi periculo liberati sunt: nam, ut inquit Marcus 4. v. 36. *Et alia naves erant cum illo.* Ex his verbis Colligitur. 1. Sicut post victas procellas & ventos facta est tranquillitas magna in mari; sic post superatas tentationes fieri in Conscientia tranquillitatem magnam, propter testimonium bonæ Conscientiæ. Colligitur. 2. Quod, sicut, quando liber sumus à tentatione, nunquam debemus esse securi, & incauti; sic quando cum tentationum procellis lutandum est, speranda sit tranquillitas magna: talis enim semper datur vicissitudo, & alternatio. Colligitur. 3. Cum mare & venti contra naturam suam obediverint Christi imperio; neminem posse naturæ suæ vehementiam, vel rei præceptæ arduitatem in excusationem amplius adducere, quando se difficilem præstat Superioribus. Colligitur 4. Sicut ij, qui Christum nondum, qualis esset, agnoverunt, post obedientiam autem à ventis & mari ipsi præstitam pluris eum æstimârunt; sic DEVM ex nostra Obedientia, præsertim in rebus naturæ nostræ adversantibus, apud alios glorificandum esse. Itaque disce à ventis celeriter, & à mari tranquillè obedire, sciens, qualis sit ille, cui obedis.*

...✠... (†) ...

MEDI-